

Sajtó és Tájékoztatás

Az Európai Unió Bírósága
61/17. sz. SAJTÓKÖZLEMÉNY
Luxembourg, 2017. június 13.

A C-591/15. sz. ügyben hozott ítélet
Gibraltar Betting and Gaming Association kontra Commissioners for Her
Majesty's Revenue and Customs

A szolgáltatásnyújtás szabadságának az uniós jog által biztosított alapelve nem alkalmazandó Gibraltár és az Egyesült Királyság között

A Gibraltáron letelepedett piaci szereplők által az Egyesült Királyságban letelepedett személyek számára történő szolgáltatásnyújtás ugyanis az uniós jog szempontjából olyan helyzetnek minősül, amelynek minden eleme egyetlen tagállamra korlátozódik

A The Gibraltar Betting and Gaming Association (GBGA) kereskedelmi társulás, amelynek elsősorban gibraltári székhelyű tagjai egyesült királysági és más ügyfeleknek nyújtanak távszerencsejáték-szolgáltatásokat.

2014-ben az Egyesült Királyság a szerencsejátékokra vonatkozó bizonyos adók tekintetében új adószabályozást fogadott el. A „fogyasztás helyén” alapuló ezen új adószabályozás a szerencsejáték-szolgáltatók számára előírja, hogy az Egyesült Királyságban letelepedett személyek számára nyújtott távszerencsejáték szolgáltatás után fizessenek be bizonyos adót. A „szolgáltatásnyújtás helyének” elvén alapuló korábbi adószabályozás azt írta elő, hogy kizárólag az Egyesült Királyságban letelepedett szolgáltatóknak kellett az ügyfelek számára az egész világon nyújtott szolgáltatásból származó nyereségük után adót fizetniük.

A GBGA keresetet indított az új adószabályozás ellen a High Court of Justice (England & Wales) (legfelsőbb bíróság, Anglia és Wales) előtt, azzal érvelve, hogy e szabályozás ellentétes az Európai Unió működéséről szóló szerződés 56. cikkében előírt szolgáltatásnyújtás szabadságával. Az alperes brit adóhatóság azzal érvel, hogy a GBGA nem hivatkozhat az uniós jogrendből eredő jogokra, mivel a Gibraltáron letelepedett piaci szereplők által az Egyesült Királyságban letelepedett személyek számára történő szolgáltatásnyújtás nem tartozik az uniós jog hatálya alá. Mindenesetre az új adószabályozás megkülönböztetés nélkül alkalmazandó adóintézkedésként nem tekinthető a szolgáltatásnyújtás szabadsága korlátozásának.

A High Court of Justice (Egyesült Királyság) azt kérdezi a Bíróságtól, hogy a szolgáltatásnyújtás szabadsága tekintetében Gibraltárt és az Egyesült Királyságot úgy kell-e tekinteni, mintha egyetlen tagállam részét képeznék vagy e téren Gibraltár az uniós jog szempontjából az Egyesült Királyságtól elkülönülő alkotmányos terület jogállásával rendelkezik, oly módon, hogy az egyik és a másik közötti szolgáltatásnyújtást két tagállam közötti kereskedelemként kell kezelni.

A Bíróság először is emlékeztet arra, hogy a Szerződések rendelkezéseit alkalmazni kell azokra az európai területekre, amelyek külkapcsolataiért valamely tagállam felel. **Mivel Gibraltár olyan európai területnek minősül, amelynek külkapcsolataiért valamely tagállam, nevezetesen az Egyesült Királyság felel, az uniós jog alkalmazandó e területre.**

Emellett a Bíróság rámutat, hogy az 1972. évi csatlakozási okmány értelmében Gibraltárra az uniós jog bizonyos területein nem alkalmazandók az Unió jogi aktusai. Az említett kivételek azonban nem vonatkoznak a szolgáltatásnyújtás szabadságára. **Az EUMSZ 56. cikk tehát alkalmazandó Gibraltárra.**

Ezt követően a Bíróság megjegyzi, hogy az állandó ítélkezési gyakorlat szerint **a Szerződésnek a szolgáltatásnyújtás szabadságára vonatkozó rendelkezései nem alkalmazandók azokra a helyzetekre, amelyeknek minden eleme egyetlen tagállamra korlátozódik.**

A Bíróság arra következtet, hogy az uniós jog szempontjából **a Gibraltáron letelepedett gazdasági szereplők által az Egyesült Királyságban letelepedett személyek számára történő szolgáltatásnyújtás olyan helyzetnek minősül, amelynek minden eleme egyetlen tagállamra korlátozódik.**

A Bíróság megerősíti, hogy **Gibraltár nem az Egyesült Királyság része.** Azonban megállapítja, hogy **e körülmény nem döntő annak meghatározása céljából, hogy két területet az alapszabadságokra vonatkozó rendelkezések alkalmazhatósága céljából egyetlen tagállamnak kell-e tekinteni.**

A Bíróság szerint **semmilyen olyan tényező nem létezik, amely lehetővé tenné a Gibraltár és az Egyesült Királyság közötti kapcsolatoknak az EUMSZ 56. cikk alkalmazásában két tagállam között fennálló kapcsolatokhoz hasonlóan tekintését.** Az ezzel ellentétes következtetés levonása az e terület és e tagállam közötti, az uniós jog által elismert kapcsolat tagadását jelentené. Az Egyesült Királyság ugyanis vállalta a Szerződéseken alapuló felelősséget más tagállamokkal szemben az uniós jog Gibraltárra való alkalmazásáért és átültetéséért.

Végül a Bíróság megerősíti, hogy az általa levont következtetés nem sérti a belső piac működésének biztosítására vonatkozó célkitűzést, sem Gibraltár nemzeti jog szerinti alkotmányos vagy nemzetközi jogi jogállását. Hangsúlyozza, hogy **e következtetés nem fogható fel úgy, mint amely sérti Gibraltár elkülönült és eltérő jogállását.**

EMLÉKEZTETŐ: Az előzetes döntéshozatali eljárás lehetővé teszi a tagállami bíróságok számára, hogy az előttük folyamatban lévő jogvita keretében az uniós jog értelmezésére vagy valamely uniós jogi aktus érvényességére vonatkozó kérdést terjesszenek a Bíróság elé. A Bíróság nem dönti el a tagállami bíróság előtti jogvitát. A nemzeti bíróság feladata, hogy az ügyet a Bíróság határozata alapján elbírálja. E határozat a tartalmilag hasonló kérdésben eljáró más nemzeti bíróságokat is köti.

A sajtó részére készített nem hivatalos kiadvány, amely nem köti a Bíróságot.

A kihirdetés napján az ítélet [teljes szövege](#) megtalálható a CURIA honlapon

Sajtófelelős: Lehóczki Balázs ☎ (+352) 4303 5499